

Sygn. akt II KO 31/22

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie zażalenia **A. O.**,
na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w W. z dnia 16 kwietnia 2010 r., sygn. akt PR 1 Ds. (...)
o odmowie wszczęcia śledztwa, po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 18 marca 2022 r., wystąpienia Sądu Rejonowego w w. o przekazanie
sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w L.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2021 r. Prokurator Prokuratury Rejonowej w W. odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie zaistniałego nie później niż do dnia 10 marca 2021 r. w W. przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków służbowych przez sędziów orzekających w Sądzie Rejonowym w W. w związku z procedowaniem w postępowaniach o sygnaturach akt: II K (...), II K (...), II K (...), II K (...) oraz II K (...), czym miano działać na szkodę interesu prywatnego A. O. tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. - na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. wobec braku znamion czynu zabronionego.

Powyższe postanowienie zostało zaskarżone przez A. O.

Postanowieniem z dnia 23 lutego 2021 r., w sprawie II Kp (...), Sąd Rejonowy w W. na podstawie art. 37 k.p.k. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości. Uzasadniając swoją decyzję Sąd wskazał, że przesłanką skorzystania z instytucji przewidzianej w art. 37 k.p.k. jest potrzeba uniknięcia jakichkolwiek sugestii, że

sprawa mogłaby zostać rozpoznana w sposób nieobiektywny. Mając na uwadze, że zarzuty formułowane przez skarżącą dotyczą przestępstw, które miały być popełnione m.in. przez sędziów Sądu właściwego orzekających w sprawach karnych zasadne jest, aby w celu uniknięcia zarzutów braku obiektywizmu i bezstronności sprawa została rozpoznana przez inny sąd.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w W. jest zasadny. Przewidziana w art. 37 k.p.k. instytucja przekazania sprawy innemu sądowi ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości ma charakter wyjątkowy. Mając na uwadze, że przepisy o właściwości miejscowej i rzeczowej mają charakter gwarancyjny, powinna być ona interpretowana ściśle. Wskazana we wniosku Sądu Rejonowego w W. okoliczność, to jest fakt, że sprawa dotyczy zawiadomienia o popełnieniu przestępstw przez sędziów tego Sądu, przemawia za potrzebą odstępstwa od wymienionych przepisów - na podstawie art. 37 k.p.k.

Podkreślić należy, że decyzja o przekazaniu sprawy innemu sądowi ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości nie wymaga, aby takie okoliczność jak brak bezstronności rzeczywiście (obiektywnie) wystąpiła. Przekazanie sprawy innemu sądowi nie stanowi więc wyrazu potwierdzenia przez Sąd Najwyższy rzeczywistego braku zdolności Sędziów Sądu Rejonowego w W. do bezstronnego rozpoznania niniejszej sprawy. Wystarczy bowiem, aby wymienione okoliczności mogły wywoływać wątpliwości dotyczące tej bezstronności Sądu. Dlatego w sytuacji, w której zawiadomienie o popełnieniu przestępstw dotyczy sędziów orzekających w Sądzie Rejonowym w W. w sprawach karnych, którzy – co naturalne - utrzymują z innymi sędziami tego Sądu kontakty służbowe i towarzyskie, dobro wymiaru sprawiedliwości nakazuje przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 lipca 2019 r., V Ko 53/19, Lex nr 2690847; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2020 r., IV KO 117/20, Lex nr 3075152).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.